

Dosarul nr. 2ra-1157/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. S. Dagața)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală „Regia Transport Electric”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Sologub împotriva Întreprinderii Municipale „Regia Transport Electric” cu privire la încasarea indemnizației unice ca urmare a accidentului de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de Valentina Sologub, reprezentată de avocatul Dumitru Codreanu și de ÎM „Regia Transport Electric” și menținută hotărârea din 25 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 4 martie 2019, Valentina Sologub a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Regia Transport Electric”, intervenienți accesorii Victor Lifciu, Mircea Caraman și Iurie Tălămbuță cu privire la încasarea indemnizației unice ca urmare a accidentului de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 8 decembrie 2018, pe teritoriul atelierului de reparație a ÎM „Regia Transport Electric” din str. Mitropolit Dosoftei 138 mun. Chișinău, de pe acoperișul troleibuzului aflat în asamblare, a căzut salariatul Constantin Mașcauțan, care este fiul său, iar în urma „XXXXX” primite prin cădere, acesta a decedat în spital la data de XXXXX.

Cu referire la prevederile art. 196 alin. (1) Codul muncii, art. 18 alin. (2), (4), (5) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186 din 10 iulie 2008, pct. 9, 10, 12 din Regulamentul cu privire la plata de către întreprinderi, organizații și instituții a indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă sau decesul angajatului în urma unui accident de muncă sau unei afecțiuni profesionale, aprobat prin

hotărârea Guvernului nr. 513 din 11 august 1993, a menționat că potrivit extrasului din contul salarial a decedatului Constantin Mașcauțan, acesta avea lucrate mai mult de 24 de luni, așa cum a decedat în luna a 12-a a anului 2018, respectiv, la calcularea salariului mediu anual al salariatului care a decedat în accidentul de muncă, urmează a fi luate în calcul ultimele 24 de luni cu excluderea a 10 luni în care acesta a fost în concediu medical, înlocuindu-le cu lunile imediat următoare.

A indicat că salariatul Constantin Mașcauțan, care a decedat în urma accidentului de muncă avea vârsta de 23 ani, respectiv mai avea de trăit 39 ani până la atingerea vârstei de 62 ani. Astfel că suma totală a indemnizației unice este egală cu 2 601 850,68 de lei, având în vedere salariul mediu anual în mărime de 66 714,12 de lei al salariatului Constantin Mașcauțan, înmulțit cu 39 ani netrăiți până la vârsta de 62 ani.

Evenimentul produs pe teritoriul ÎM „Regia Transport Electric”, din str. Mitropolit Dosoftei 138 mun. Chișinău, la data de 8 decembrie 2019, a fost calificat drept accident de muncă și prin finalizarea cercetării accidentului de muncă de către Inspectoratul de Stat al Muncii, prin procesul-verbal de cercetare a accidentului de muncă nr. ISM-2019-PVA-110 din 25 ianuarie 2019, la pct. 8 s-a constatat vinovăția a 4 persoane de încălcarea prevederilor actelor normative din domeniul securității muncii a căror încălcări a influențat producerea accidentului de muncă, dintre care 3 persoane erau persoane cu funcție de răspundere din unitate.

La fel, a menționat că la 28 octombrie 2016, în circumstanțe aproximativ identice a căzut de pe troleibuz salariatul decedat Victor Beregoi și acest accident nu a fost pentru ÎM „Regia Transport Electric”, un motiv de a lua toate măsurile necesare pentru excluderea pe viitor a oricărui accident de genul dat, ceea ce demonstrează nesianozitatea întreprinderii referitoare la securitatea și sănătatea în muncă a lucrătorilor, aceasta fiind încă o dovadă a vinovăției civile delictuale a ÎM „Regia Transport Electric”, pentru producerea accidentului de muncă.

Având în vedere dispozițiile art. 1403 Cod civil, în vigoare la acel moment, a susținut că vinovăția civil delictuală a ÎM „Regia Transport Electric” se confirmă prin existența prejudiciului manifestată prin decesul fiului său Constantin Mașcauțan în accident de muncă, existența faptei ilicite comise de prepușii în funcție angajați de comitentul ÎM „Regia Transport Electric” și anume Mircea Caraman, inginerul șef al ÎM „Regia Transport Electric” nu a asigurat organizarea respectării RTS, PM manifestându-se prin neorganizarea procesului de evaluare a riscurilor profesionale în secția de asamblare a troleibuzelor, astfel nu a stabilit măsurile de protecție și prevenire la executarea lucrărilor la înălțime pe acoperișul troleibuzului (organizarea ca în procesul de asamblare a troleibuzelor să fie instalate împrejmuiri pe perimetrul acoperișului pentru prevenirea căderii de pe troleibuz), prin ce a încălcat prevederile pct. 6 din Instrucțiunea de serviciu nr. 2 a inginerului-șef al ARM, ceea ce atrage după sine încălcarea art. 10 alin. (4) lit. a) și b) din Legea securității și sănătății în muncă.

Victor Lifciu, șef al ARM, nu a dirijat activitatea administrativ-tehnică în vederea efectuării inofensive a lucrărilor de asamblare a troleibuzelor, precum și nu a coordonat activitatea inginerului-șef, Mircea Caraman și a maistrului secției, Iurie Tălambuță prin dezvoltarea unei politici de prevenire ample și coerente care să includă, tehnologia, organizarea muncii, prin ce a încălcat prevederile pct. 2.1 din

Instrucțiunea funcțională nr. 1 al șefului atelierului de reparație, prin ce a încălcat prevederile art. 10 alin. (3) lit. g) din Legea securității și sănătății în muncă.

Cât și Iurie Tălămbuță Iurie, maistrul secției ARM, la 8 decembrie 2018 nu a controlat utilizarea de către Constantin Mașcauțan a echipamentului individual de protecție în timpul executării lucrărilor pe acoperișul troleibuzului, prin ce a încălcat prevederile pct. 2.5 din Instrucțiunea de serviciu nr. 6 al maistrului secției caroseriei ARM, care obligă controlul respectării de către muncitori a regulilor tehnicii securității, securității anti-incendiară și sanitar industriale.

La fel, fapta ilicită constă în aceea că angajatorul ÎM „Regia Transport Electric”, ca persoană juridică nu a asigurat securitatea și sănătatea lucrătorului decedat Constantin Mașcauțan, sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată prin ce a încălcat prevederile art. 9 alin. (1) din Legea securității și sănătății în muncă.

Existența raportului de cauzalitate dintre prejudiciu și faptele ilicite este confirmată prin Informația de la Centrul de Medicină Legală, precum că decesul a survenit în urma traumelor primite de către Constantin Mașcauțan.

A explicat că în speță, vinovăția civil delictuală a ÎM „Regia Transport Electric” se manifestă sub formă de imprudență prin neglijență, sau sine-încredere, atât pentru fapta proprie care nu a asigurat sub toate aspectele securitatea muncitorului decedat, precum și pentru imprudența din neglijență sau sine-încrederea prepușilor puși în funcție de ÎM „Regia Transport Electric”.

A mai relevat că prin procesul-verbal de cercetare a accidentului de muncă nr. ISM-2019-PVA-110 din 25 ianuarie 2019, efectuat de către Inspectoratul de Stat al Muncii, se confirmă că prejudiciul a fost adus decedatului Constantin Mașcauțan în timpul și în legătură cu executarea obligațiilor de serviciu.

Existența raportului de muncă între decedatul Constantin Mașcauțan și angajatorul ÎM „Regia Transport Electric”, la fel a fost constatată de Inspectoratul de Stat al Muncii, care în partea descriptivă a procesului-verbal de cercetare a accidentului de muncă, a menționat că decedatul Constantin Mașcauțan a fost angajat de ÎM „Regia Transport Electric”, în baza contractului de muncă nr. 66 din 12 noiembrie 2018.

Iar extrasul eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 4 ianuarie 2019, confirmă în plus statutul de salariat al decedatului Constantin Mașcauțan, care primea salariu de la ÎM „Regia Transport Electric”.

Cu referire la vinovăția decedatului Constantin Mașcauțan în producerea accidentului de muncă, a notat că în cazul în care la producerea delictului a contribuit și cel vătămat, mărimea despăgubirilor se reduce conform gradului de vinovăție al părților ce au săvârșit fapte ilicite ce au dus la prejudiciu.

Fapta ilicită săvârșită de decedatul Constantin Mașcauțan, reținută de Inspectoratul de Stat al Muncii, constă în faptul că decedatul nu a folosit echipamentul de protecție individuală și anume centura de siguranță prin ce a încălcat prevederile pct. 2 alin. (2) și pct. 15 din Instrucțiunea nr. 80, însă, de facto, acest fapt nu corespunde realității.

În ceea ce ține de prejudiciu moral, a remarcat că dânsa este mama decedatului Constantin Mașcauțan, respectiv dânsa i-a fost cauzată o mare suferință fizică și psihică, fiul său, la momentul decesului avea vârsta de 23 ani, nu era căsătorit, locuia

împreună cu ea, care are grad de dezabilitate accentuat, de care inclusiv decedatul Constantin Mașcauțan avea grijă.

A relevat că ÎM „Regia Transport Electric” nu a contribuit substanțial cu nicio modalitate de a repara anume prejudiciul moral, cum ar fi angajarea serviciilor de asistență psihologică din partea medicilor.

De asemenea, prejudiciul moral, s-a amplificat și prin atitudinea administrației ÎM „Regia Transport Electric” care nu a avut inițiativa de a acoperi integral cheltuielile de înmormântare, dar a făcut aceasta parțial, dânsa cheltuind suma de aproximativ 60 000 de lei.

A menționat că ÎM „Regia Transport Electric” a acordat inițial suma de 20 000 de lei, apoi la rugămintea sa, i-au mai eliberat suma de 20 000 de lei, dânsa fiind nevoită să împrumute bani suplimentar pentru a-și înmormânta fiul, iar când a făcut conform obiceiului masa de pomenire la 40 zile, din partea ÎM „Regia Transport Electric”, cu greu a fost oferită suma de 10 000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1403 Cod civil, în vigoare la acel moment, art. 196 Codul muncii, art. 18 din Legea nr. 186 din 10 iulie 2008 privind securitatea și sănătatea în muncă, pct. 9, 10, 12 din Regulamentul cu privire la plata de către întreprinderi, organizații și instituții a indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă sau decesul angajatului în urma unui accident de muncă.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea vinovăției civil - delictuale a ÎM „Regia Transport Electric” pentru producerea accidentului de muncă mortal al salariatului Constantin Mașcauțan, încasarea sumei de 2 601 850,68 de lei cu titlu de indemnizație unică pentru deces în accident de muncă a fiului său, Constantin Mașcauțan, încasarea sumei de 500 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 16 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, Iurie Boico a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate de la ÎM „Regia Transport Electric” în beneficiul Valentinei Sologub suma de 1 951 388,01 de lei cu titlu de indemnizație unică ca urmare a accidentului de muncă la data de 8 decembrie 2018, soldat cu decesul lui Constantin Mașcauțan, suma de 150 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat, iar în total suma de 2 101 388,01 de lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost încasată de la ÎM „Regia Transport Electric” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 50 000 de lei.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de Valentina Sologub, reprezentată de avocatul Dumitru Codreanu și de ÎM „Regia Transport Electric” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, au constatat vinovăția civil-delictuală a angajatorului ÎM „Regia Transport Electric”, care se manifestă sub formă de imprudență prin neglijență, sau sine-încredere, atât pentru fapta proprie, care nu a asigurat sub toate aspectele securitatea muncitorului decedat, precum și pentru imprudență prin neglijență sau sine-încrederea prepușilor puși în funcție de ÎM „Regia Transport Electric”, cât și vinovăția angajatului

Constantin Mașcauțan, manifestată prin imprudență și neglijarea normelor obligatorii de securitate în muncă.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare, ținând cont de cumulul de probe cercetate în cadrul ședințelor de judecată, declarațiile participanților la proces coroborate cu procesul-verbal nr. ISM-2019-PVA-110 din 25 ianuarie 2019 de cercetare a accidentului de muncă mortal, efectuat de către Inspectoratul de Stat al Muncii, potrivit căruia accidentul de muncă, soldat cu decesul salariatului Constantin Mașcauțan s-a produs atât din cauze dependente de executant, cât și din cauze dependente de angajator realizate prin inacțiunile a 3 persoane din partea angajatorului ÎM „Regia Transport Electric”, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit vinovăția angajatorului ÎM „Regia Transport Electric” la producerea accidentului de muncă mortal în mărime de 75 % și au considerat necesar de a reduce indemnizația unică în dependență de gradul de vinovăție a accidentatului Constantin Mașcauțan cu 25 %, astfel concluzionând asupra temeiniciei parțiale a cerinței Valentinei Sologub cu privire la încasarea indemnizației unice ca urmare a accidentului de muncă la data de 8 decembrie 2018, soldat cu decesul lui Constantin Mașcauțan, în sumă de 1 951 388 de lei.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au mai constatat că prin decesul fiului Constantin Mașcauțan, Valentinei Sologub i-a fost cauzată o suferință irecuperabilă, iar consecințele vătămării aduse se vor menține în privința ei o perioadă îndelungată, or, pierderea fiului care avea o vârstă de 23 de ani și care încă nu își întemeiasse o familie proprie, locuind împreună cu Valentina Sologub și având grijă de aceasta, deoarece ultima dispune de grad de invaliditate accentuat, cu greu poate fi înlocuită și compensată prin procurarea altei satisfacții agreabile, capabilă să înlocuiască pierderea suferită.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că suma de 150000 de lei, va fi una echitabilă și suficientă pentru compensarea prejudiciului moral cauzat Valentinei Sologub, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral respectiv, ținându-se cont și de gradul de culpabilitate al defunctului Constantin Mașcauțan la producerea accidentului de muncă, soldat cu decesul acestuia din imprudență, în urma culpei grave.

La 1 iulie 2020, ÎM „Regia Transport Electric” a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere parțială a acțiunii înaintată de Valentina Sologub.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel în conținutul deciziei contestate, în mod imperativ a reținut că accidentatului Constantin Mașcauțan i-au fost aduse la cunoștință contra semnătură Instrucțiunea de securitate și sănătate în muncă pentru lăcătuș-electric nr. 80.

La fel, la data de 12 noiembrie 2018, Constantin Mașcauțan a trecut cursul de instruire introductiv general, a fost instruit la locul de muncă, obținând calificativul admis, însă la data de 8 decembrie 2018 în mod neglijent, la efectuarea lucrărilor la înălțime, acesta nu a utilizat și nu a cuplat centura de siguranță.

Prin urmare, instanța de apel în conținutul deciziei contestate a recunoscut argumentele primei instanțe și le-a menținut, afirmând că prima instanță în cadrul dezbaterilor judiciare a constatat cu certitudine că Constantin Mașcauțan, prin

acțiunile sale nu a respectat cerințele elementare de precauție recunoscute de toți, motiv pentru care aceste acțiuni au fost calificate ca neglijență gravă.

În același timp, instanța de apel a remarcat faptul că vinovat de producerea accidentului de muncă este atât Constantin Mașcauțan, cât și Mircea Caraman, Victor Lifciu și Iurie Tălămbuță, toți fiind în relații de muncă cu ÎM „Regia Transport Electric”.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel au determinat gradul de vinovăție gravă doar în privința lui Constantin Mașcauțan, iar în privința celorlalți salariați vinovăția se constată ca fiind una redusă.

A explicat că subiect al răspunderii delictuale poate fi doar întreprinderea la care s-a produs accidentul de muncă, astfel, gradul de vinovăție în producerea accidentului de muncă urma a fi determinat doar față de ÎM „Regia Transport Electric” și accidentatul Constantin Mașcauțan.

Or, Mircea Caraman, Victor Lifciu și Iurie Tălămbuță nu se aflau în relații de muncă cu Constantin Mașcauțan, dar erau salariați ai întreprinderii ca și ultimul.

A remarcat că instanțele de judecată au determinat și confirmat gradul de vinovăție ca fiind gravă doar în privința lui Constantin Mașcauțan, iar ÎM „Regia Transport Electric” a respectat toate cerințele de securitate și igienă în muncă prevăzută de legislația în vigoare, atribuindu-se grad de vinovăție redusă, astfel, în cazul accidentului de muncă survenit din vina unității și a accidentatului se aplică răspunderea mixtă, subiecți fiind unitatea ÎM „Regia Transport Electric” și accidentatul Constantin Mașcauțan.

În opinia recurentei, instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să reducă mărimea indemnizației unice, cât și mărimea prejudiciului moral proporțional gradului de vinovăție de facto și de iure: Constantin Mașcauțan - 90 %, iar ÎM „Regia Transport Electric” -10 %.

La 15 iulie 2020, în adresa intimetei Valentina Sologub și a intervențiilor accesorii a fost expediată copia cererii de recurs depusă de ÎM „Regia Transport Electric”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 8 vol. II).

La 24 iulie 2020, Valentina Sologub, reprezentată de avocatul Dumitru Codreanu a depus referință, prin care a solicitat declararea ca inadmisibilă a cererii de recurs depusă de ÎM „Regia Transport Electric”.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 1 iulie 2020 împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM „Regia Transport Electric”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Regia Transport Electric”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de ÎM „Regia Transport Electric” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Regia Transport Electric”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu